

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. B.**, so sídlom v P., správca konkurznej podstaty úpadcu **G., spoločnosť s ručením obmedzeným H.**, so sídlom H.H., IČO: X.X., právne zastúpeného advokátom JUDr. D. B., so sídlom v K. proti žalovanému: **C., s.r.o.**, H.H., IČO: X. (pôvodne D.M. – C., s.r.o., H., IČO: X.), právne zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. H., so sídlom v H. a pracoviskom v K., **o určenie neúčinnosti právneho úkonu**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 1 CoKR 1/2009-82 zo dňa 18. novembra 2009, takto

### r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. novembra 2009, č. k. 1 CoKR 1/2009-82 **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 1 012,46 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu.

### O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Prešove rozsudkom zo dňa 25. novembra 2008, č. k. 2 Cbi 6/2008-28 určil, že právny úkon - Zmluva o postúpení pohľadávky - uzavretý dňa 26.2.2007 medzi spoločnosťou G., spoločnosť s ručením obmedzeným, H., IČO: X., so sídlom H. a spoločnosťou D.M. – C., s.r.o., IČO: X., so sídlom H. ako postupníkom, na základe ktorého postupca postúpil postupníkovi pohľadávku v celkovej výške 3 638 000,90

Sk voči R., F., H.,  
, vyplývajúcu zo zmluvy o dielo zo dňa 20.8.1997, je v konkurze na majetok úpadcu G., spoločnosť s ručením obmedzeným, H., IČO: X., so sídlom H., toho času vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 1K 29/2007, voči veriteľom úpadcu neúčinný.

Ďalej súd prvého stupňa určil, že právny úkon - Dohoda o vzájomnom započítaní záväzkov a pohľadávok - uzavretý dňa 26.2.2007 medzi spoločnosťou G., spoločnosť s ručením obmedzeným, H., IČO: X., so sídlom H. ako veriteľom a spoločnosťou D.M. – C., s.r.o., IČO: X., so sídlom H. ako dlžníkom, na základe ktorého si veriteľ a dlžník započítali vzájomné pohľadávky vo výške 3 638 000,90 Sk, je v konkurze na majetok úpadcu G., spoločnosť s ručením obmedzeným, H., IČO: X., so sídlom H., toho času vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1K 29/2007, voči veriteľom úpadcu neúčinný a nahradiť trovy konania vo výške 92 602,40 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uznesením zo dňa 10.8.2007 bolo začaté konkurzné konanie voči dlžníkovi G., spoločnosť s ručením obmedzeným, H., IČO: X.X., so sídlom H.. Toto uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku dňa 20.8.2007. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 12.11.2007 bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. J. S.. Predmetné uznesenie bolo publikované dňa 16.11.2007 v Obchodnom vestníku. Uznesením zo dňa 8.2.2008 súd ustanovil JUDr. J. B. do funkcie správcu. Oznamením zo dňa 26.2.2007 úpadca oznámil R., že došlo k postúpeniu pohľadávky vzniknutej na základe zmluvy o dielo zo dňa 20.8.1997 vo výške 3 638 000,90 Sk. Predmetná pohľadávka je daná na základe faktúry číslo 38/99 zo dňa 2.9.1999, splatná 16.9.1999 na sumu 4 650 617,40 Sk a faktúra číslo 072007 zo dňa 22.2.2007 na sumu 198 000 Sk. Z predloženej faktúry č. 38/99 dlžník uhradil sumu 1 210 616,50 Sk a k úhrade zostáva suma 3 440 000,90 Sk a suma 198 000 Sk z faktúry číslo 072007. M. D., K.H., je spoločníkom úpadcu s podielom na základnom imaní spoločnosti vo výške 63%. Zároveň je spoločníkom žalovanej spoločnosti, s podielom na základnom imaní vo výške 70%. Je spriaznenou osobou úpadcu. Úpadca vykonal právne úkony s osobou spriaznenou. Jedná sa o právne úkony, ktoré ukracujú ostatných veriteľov na uspokojení pohľadávok, pričom žalovaný z týchto úkonov nadobudol prospech. Uvedené právne úkony nie je možné považovať za bežné podľa § 10 ods. 1 ZKR. Jedná sa o právne úkony ukracujúce záujmy veriteľov na uspokojení ich pohľadávky. Žalovaný predmetnými právnymi úkonmi o postúpení pohľadávky a započítaní pohľadávky, ktoré boli realizované v lehote, počas ktorej je možné takýmto právnym úkonom odporovať, dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky titulom pôžičky. Týmto konaním došlo k zmareniu reálneho uspokojenia

aj ostatných veriteľov úpadcu pri kolektívnom usporiadaní jeho majetkových pomerov v rámci konkurzného konania. Žalovaný napriek poučeniu súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. neoznačil dôkazy, ktorými by preukázal opak úmyslu dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o takomto úmysle. Preto súd prvého stupňa jeho obranu posúdil ako nedôvodnú. Opravným uznesením zo dňa 9.3.2009 prvostupňový súd opravil výrok svojho rozsudku zo dňa 25.11.2008, č. k. 2Cbi 6/2008-28, ktorý správne znie tak, že za doterajšie 2 výroky rozsudku bol dopísaný výrok, podľa ktorého: žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. D. B. trovy konania vo výške 92 602,40 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku vo veci samej sa odvolal žalovaný, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietol, že mu bolo odňaté ústavné právo na súdnu ochranu. Súd prvého stupňa rozhodol na pojednávaní dňa 25.11.2008 bez jeho účasti, v dôsledku čoho nemal možnosť navrhnúť doplnenie dokazovania pred vyhlásením uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Konateľ žalovaného sa pojednávania dňa 25.11.2008 nezúčastnil z dôvodu práceneschopnosti. Prehlásil, že o tom predkladá doklad v prílohe odvolania. Nakoľko k vyhláseniu rozhodnutia došlo na tomto pojednávaní, skutočnosť, že sa následne neospravedlnil, považoval za irelevantnú. Ďalej namietol, že súd nedoplnil dokazovanie listinnými dôkazmi navrhnutými na prvom pojednávaní v uvedenej veci, na ktorom bol konateľ žalovaný prítomný. Súd prvého stupňa sa pri odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil na konštatovanie, že žalovaný je spriaznenou osobou vo vzťahu k úpadcovi. Táto skutočnosť podľa odvolateľa však nepostačuje na to, aby bez ďalšieho dokazovania bolo možné vyhlásiť právny úkon voči veriteľom úpadcu za neúčinný. Uviedol, že prvostupňový súd svojim procesným postupom znemožnil žalovanému „uniesť“ dôkazné bremeno - predložiť listiny a návrh na výsluch svedkov, ktorými by zákonnú domnienku uvedenú v § 60 ods. 2 ZKR vyvrátil. Namietol, že napadnutými právnymi úkonmi nemohlo dôjsť k ukráteniu veriteľov, pretože z ich obsahu jednoznačne vyplýva, že pohľadávka bola postúpená za 100% jej nominálnej hodnoty, teda nie bez primeraného protiplnenia. Žalovaný napadol aj výrok o trovách, pretože ich súd výšku neodôvodnil konkrétnym ustanovením vyhlášky číslo 655/2004 Z. z., v dôsledku čoho je takéto rozhodnutie o trovách nepreskúmateľné.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením zo dňa 9. marca 2009 potvrdil, keď súčasne zrušil nadbytočne sa opakujúcu časť výroku o náhrade trov konania. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalovaný sa nezúčastnil odvolacieho pojednávania dňa 27.10.2009, ani dňa 18.11.2009.

Deň pred odvolacím pojednávaním vytýčeným na deň 27.10.2009 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu zámeny právnych zástupcov a potreby oboznámenia sa s vecou. Na pojednávanie dňa 18.11.2009 bol súčasný právny zástupca volaný z adresy jeho sídla. Pretože zásielku neprevzal, táto bola dňa 11.11.2009 vrátená súdu. V súlade s § 46 ods. 2 O.s.p. sa považuje za deň doručenia deň 11.11.2009, aj keď by sa zástupca o tom nedozvedel. Odvolací súd ďalej uviedol, že z opatrnosti upovedomil o termíne odvolacieho pojednávania právneho zástupcu aj z adresy jeho pracoviska. Túto zásielku prevzal dňa 16.11.2009. Následne dňa 18.11.2009 požiadal o odročenie pojednávania zo dňa 18.11.2009 z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu. Túto nijako nezdokladoval. Odvolací súd konštatoval, že postupoval podobne, ako žalovaný pri odročovaní pojednávania dňa 28.10.2008, keď doklad o lekárskom ošetrení nepredložil ani dodatočne, na výzvu súdu. Podobne ani k odvolaniu nepriložil doklad o svojej práceneschopnosti dňa 25.11.2008. Aj z týchto dôvodov nepovažoval odvolací súd dôvod uvádzaný žalovaným v žiadosti o odročenie odvolacieho pojednávania za dôležitý dôvod podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a celú doterajšiu obranu žalovaného za marenie súdneho konania. K námietke žalovaného uviedol, že nie je možné považovať za opodstatnené tvrdenie žalovaného, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Konateľ žalovaného sa zúčastnil pojednávania dňa 02.10.2008, kde sa vyjadroval k veci samej. Ani na tomto pojednávaní, ani v nasledujúcich dňoch neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, hoci toto pojednávanie bolo odročené na 28.10.2008 práve za účelom toho, aby žalovaný oznámil, aké dokazovanie navrhuje vykonať a aby predložil listinné dôkazy, ktoré navrhuje oboznámiť. Žalovaný ani v súdom stanovenej lehote 7 dní, ani na samotnom pojednávaní dňa 28.10.2008 takýto návrh na doplnenie dokazovania neurobil a žiadne listinné dôkazy nepredložil. Tohto pojednávania sa nezúčastnil z dôvodu tvrdeného, no nepreukázaného akútneho stomatologického ošetrenia. Napriek tomu prvostupňový súd opätovne odročil pojednávanie na deň 25.11.2008, čím dal žalovanému možnosť ďalšej lehoty na preukázanie vlastnej obrany. Konateľ žalovaného sa nedostavil ani na pojednávanie dňa 25.11.2008, pričom v tomto prípade svoju neúčasť ani neospravedlnil. Za týchto okolností nič nebránilo súdu konať a rozhodnúť v neprítomnosti žalovaného, pričom v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. musel pri svojom rozhodovaní prihliadať na obsah spisu a dovtedy vykonané dôkazy. Vo veci samej odvolací súd konštatuje, že žalovaný sa mohol účinne brániť podanej žalobe len tým, že by on preukázal, že dlžník - úpadca nemal úmysel ukrátiť svojich veriteľov preskúmaným úkonom a že žalovaný o tomto úmysle úpadcu nevedel a toto dôkazné bremeno žalovaný neunesol. Ďalej uviedol, že nie je možné opodstatnene sa brániť tým,

že mal vyrovnané záväzky voči svojim veriteľom, ktoré mu vznikli pri realizácii zmluvy o dielo, uzatvorenej s R. - F. v H.. Odporovať ukracujúcemu právnomu úkonu možno totiž v prípade, že sa ním ukrátilo uspokojenie čo len jediného z veriteľov dlžníka (§ 57 ods. 4 ZKR). Zo zoznamu veriteľov prihlásených v konaní 1K 29/2007 je možné konštatovať, že svoje pohľadávky voči úpadcovi prihlásilo najmenej 27 veriteľov, ktorí si uplatnili zaplatenie pohľadávok vo výške cca 1 421 153,44 Eur. V dôsledku toho tak zmluvou o postúpení pohľadávky, ako aj Dohodou o vzájomnom započítaní záväzkov a pohľadávok zo dňa 26.2.2007 došlo k ukráteniu podstatnej väčšiny veriteľov dlžníka. Žalovaný právnymi úkonmi o postúpení pohľadávky a započítaní pohľadávok dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky z majetku, ktorý by inak sa stal súčasťou konkurznej podstaty úpadcu, a to na úkor ďalších veriteľov. Do majetku úpadcu sa tak nedostal majetok, z ktorého by boli uspokojené aspoň sčasti uplatnené pohľadávky veriteľov. Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Konštatoval, že pred vyhlásením napadnutého rozsudku došlo k zmene obchodného mena žalovaného z M.D. – C., s.r.o. na C., s.r.o. Jedná sa stále o tú istú právnickú osobu s tým istým identifikačným číslom, pričom M. D. je naďalej spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti. Za neopodstatnené považoval odvolací súd odvolanie žalovaného, pokiaľ ide o tarifnú hodnotu sporu, z ktorej sa vychádza pri výpočte tarifnej odmeny právneho zástupcu, ktorý je advokátom. V tejto časti odvolania odvolací súd nepovažoval za opodstatnené tvrdenie žalovaného, že hodnotu veci, ktorá je predmetom tohto konania, nie je možné vyjadriť v peniazoch (§ 11 ods. 1 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len advokátska tarifa). Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola suma 3 638 000,90 Sk a predmetom dohody o vzájomnom započítaní záväzkov a pohľadávok bolo započítanie vzájomných pohľadávok vo výške 3 628 000,90 Sk. Žalovaný nenamietal vykonanie jednotlivých úkonov právnej služby, ani výšku priznanej náhrady trov právneho zastúpenia, preto potvrdil odvolací súd aj túto časť rozsudku súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Úspech v odvolacom konaní vo veci samej mal žalobca. Preto mu v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Žalobca v priebehu odvolacieho konania podal návrh na opravu týkajúcu sa trov konania zo dňa 6.3.2009, vyjadril sa dňa 8.4.2009 k odvolaniu žalovaného a zúčastnil sa oboch odvolacích pojednávaní. Predmet tohto konania sa týka 2 právnych úkonov, ktorých hodnota u každého z nich je prinajmenšom 138 000,90 Eur. Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je v súlade s § 10 ods. 1 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. 20 050 Sk. Pretože ide o zastupovanie v 2 veciach, v súlade

s § 13 ods. 4 tejto vyhlášky sa základná sadzba zvyšuje o 1/2 základnej sadzby druhej veci, teda na sumu 30 075 Sk, čo po prepočítaní konverzným kurzom zodpovedá sume 998,30 Eur. Žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania len za napísanie vyjadrenia k odvolaniu z 8.4.2009 a za účasť na oboch odvolacích pojednávaniach. Pretože pojednávanie dňa 27.10.2009 bolo odročené bez meritórneho prejednávania, patrí zaň náhrada odmeny len vo výške 1/4 základnej sadzby, t. j. 249,57 Eur (§ 16 ods. 5 advokátskej tarify). K tejto odmena sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a telekomunikačných poplatkov, ktorá sa v roku 2009 priznáva v sume 6,95 Eur za úkon (§ 16 ods. 3 advokátskej tarify). Právny zástupca žalobcu použil na cestu na odvolacie pojednávania vlastné motorové vozidlo Š. s priemernou spotrebou 7,31/100 km nafty. Za cesty z K. do P. a späť pri prejazdení 2 x 28 km patrí náhrada za spotrebované pohonné hmoty 4,58 Eur a základná náhrada v sume 10,25 Eur (56 km x 0,183 Eur). Za účasť na oboch pojednávaniach sa jedná o sumu 29,66 Eur (§ 7 ods. 2, 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a § 16 ods. 4 advokátskej tarify). V súlade s § 17 advokátskej tarify patri advokátovi aj náhrada straty času za čas strávený cestou z K. do P. a späť, a to vo výške 11,59 Eur za každú aj začatú polhodinu. Za 4 polhodiny sa jedná o sumu 46,36 Eur. Spolu priznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania v sume 2 343,04 Eur.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol rozsudok odvolacieho a prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. c), § 237 písm. f) O.s.p. V dovolaní uviedol, že prvostupňový súd rozhodol na pojednávaní konanom dňa 25.11.2008 bez účasti žalovaného, ktorý tak nemal možnosť navrhnúť doplnenie dokazovania pred vyhlásením uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Konateľ žalovaného sa pojednávania dňa 25.11.2008 nezúčastnil z dôvodu práceneschopnosti a ďalej uviedol, že o tomto v prílohe predkladá doklad. V ďalšom uviedol, že nakoľko k vyhláseniu rozhodnutia došlo na tomto pojednávaní, samotná skutočnosť, že sa následne neospravedlnil, je irelevantná. Namietol, že prvostupňový súd nedoplnil dokazovanie listinnými dôkazmi navrhnutými na prvom pojednávaní v uvedenej veci, na ktorom bol konateľ žalovaného prítomný v zmysle zápisnice z pojednávania a v dôsledku tohto postupu súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom, navrhovať dôkazy a predkladať ich súdu, došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu, a preto aj k nesprávnemu posúdeniu veci. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na to, že samotná skutočnosť, že žalovaný je spriaznenou osobou vo vzťahu k úpadcovi nepostačuje na to, aby bez ďalšieho dokazovania

bolo možné vyhlásiť právny úkon voči veriteľovi úpadcu za neúčinný. V dovolaní tiež uviedol, že postupom krajského súdu v Prešove bola žalovanému a jeho právnomu zástupcovi odňatá možnosť konať pred súdom, čím je daná prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f) O.s.p. Krajský súd o odvolaní rozhodol na pojednávaní aj napriek tomu, že po ustanovení nového právneho zástupcu sa tento ospravedlnil a žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu choroby /uviedol, že potvrdenie od lekára predloží na ďalšom pojednávaní/, pričom poukázal na to, že Krajský súd Prešov rozhodol aj napriek tomu, že nebola dodržaná 5 dňová lehota potrebná na prípravu na každé pojednávanie v zmysle O.s.p., nakoľko predvolanie bolo doručené advokátovi 16.11.2009, pričom obratom požiadal o odročenie s uvedením vyššie uvedených dôvodov. Predvolanie bolo prevzaté 16.11.2009 a pojednávanie sa uskutočnilo 18.11.2009, teda nebola dodržaná ani lehota 5 dní na prípravu pojednávania, čím podľa dovolateľa Krajský súd Prešov porušil procesné práva účastníka aj právneho zástupcu. Uviedol, že tvrdenie súdu o tom, že predvolanie bolo doručené a vrátené zo sídla advokáta je irelevantné, nakoľko nebolo poštou uskutočnené uloženie zásielky a ani ponechaný žltý lístok na vybratie zásielky. Poukazuje na to, že advokát nemal možnosť sa žiadnym spôsobom dozvedieť o doručení zásielky, preto Krajský súd Prešov nemohol rozhodnúť v súlade s § 46 ods. 2 O.s.p., čo je procesným pochybením súdu. Podľa názoru žalovaného - pokiaľ nebolo uznesením dokazovanie vyhlásené za skončené - nie je možné rozhodnúť vo veci samej. Žalovaný súčasne s podaným dovolaním navrhol, aby dovolací súd priznal žalovanému úhradu trov dovolacieho konania za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

Žalobca navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť, ako aj návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia. Žalobca je toho názoru, že napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj prvostupňové rozhodnutie okresného súdu sú vecne správne, vychádzajú z riadne zisteného skutkového stavu, boli správne právne posúdené a dovolanie žalovaného je bezdôvodné. Vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že k žiadnemu porušeniu práv žalovaného, spočívajúcim v odňatí možnosti konať pred súdom alebo odvolacím súdom, nedošlo. Doklady preukazujúce riadne a včasné oboznámenie s úkonom súdu sa nachádzajú v súdnom spise a z tohto hľadiska sú námietky prezentované právnym zástupcom žalovaného úplne irelevantné. Ďalej uviedol, že právny zástupca mal povinnosť prebrať zásielky na adrese uvedenej ako jeho sídlo, túto povinnosť mu ukladá aj § 30 Advokátskeho poriadku. To, že si právny zástupca zásielky neprevzal, nemôže byť považované za porušenie procesných práv účastníka konania. Od začiatku konania, t. j. od doručenia návrhu mal žalovaný možnosť navrhovať súdu dôkazy na podporu svojich tvrdení. Toto svoje právo žalovaný nevyužil ani vo svojich písomných podaniach, ani pri svojom výsluchu

na pojednávani, na ktorom sa žalovaný zúčastnil a na ktorom bol aj riadne poučený o povinnostiach týkajúcich sa predkladania dôkazov. Žalovaný ani v odvolaní a ani v dovolaní neuvádza žiadne dôvody či dôkazy, ktoré by svedčili o opaku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 238 O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd a) vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak, než v prvom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. f/ § 237 O.s.p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom prvého stupňa, ktorý rozhodol vo veci samej na pojednávani bez účasti žalovaného, ktorý bol v uvedený deň pojednávania práceneschopný a súd prvého stupňa nedoplňil dokazovanie listinnými dokladmi navrhnutými na prvom pojednávani, ktorého sa žalovaný zúčastnil. Ďalší dôvod odňatia možnosti konať pred súdom vidí dovolateľ v postupe odvolacieho súdu, keď odvolací súd rozhodol na pojednávani, na ktoré sa právny zástupca ospravedlnil z dôvodu choroby a žiadal o odročenie pojednávania a súčasne nebola dodržaná lehota na prípravu pojednávania, keď predvolanie pojednávania bolo zástupcovi žalovaného doručené dva dni pred pojednávanim.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

Dovolací súd preskúmal procesný postup súdu prvého stupňa a zistil, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 20.5.2008, doručeným žalovanému dňa 28.5.2008, uložil žalovanému povinnosť, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomne k žalobe vyjadril,

pripojil k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu. Súčasne poučil žalovaného v zmysle ust. § 114 ods. 5, § 15a ods. 1, § 18, 30, § 44, § 49 ods. 2, 3, 4, § 50, § 52, § 53, § 101 ods. 1, 2, § 115a, § 120 ods. 1, 4, § 123, § 153a ods. 1, 2, § 153b ods. 1, 2 O.s.p. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 12.6.2008 a pripojil listinné doklady - Kniha analytickej evidencie zúžená - prehľad účtov o poskytnutých pôžičkách G., spol. s r.o., stav k 31.12.2007. Iné listinné doklady žalovaný v priebehu konania súdu nepredložil a nežiadal o vykonanie žiadneho navrhnutého dôkazu. Pojednávanie vo veci súd prvého stupňa nariadil na deň 02.10.2008, ktorý termín pojednávania žalovanému bol doručený dňa 7.8.2008. Na nariadené pojednávanie sa dostavil konateľ žalovaného, vo veci vypovedal a súd prvého stupňa pojednávanie odročil na deň 28.10.2008 s tým, že vyzval žalovaného, aby v lehote 7 dní oznámil súdu návrh na doplnenie dokazovania a predložil kópie listín, ktoré žiada založiť do spisu ako listinné dôkazy. Rovnakú výzvu adresoval právnomu zástupcovi žalobcu. Žalovaný cestou svojich štatutárnych zástupcov žiadne podanie v zmysle výzvy súdu prvého stupňa neurobil. Dňa 28.10.2008, t. j. v deň nasledujúceho pojednávania sa faxovou správou ospravedlnil konateľ žalovaného z pojednávania z dôvodu akútneho stomatologického ošetrenia a požiadal o odročenie pojednávania. Žiadny doklad ani dodatočne k dôvodu ospravedlnenia žalovaný nepredložil ani v odvolacom konaní. Súd prvého stupňa pojednávanie odročil na deň 25.11.2008, predvolanie žalovaný na tento termín pojednávania prevzal dňa 31.10.2008. Na pojednávanie sa štatutárny zástupca žalovaného nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil ani nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd prvého stupňa pojednával v neprítomnosti žalovaného a vo veci samej rozhodol.

Z obsahu výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov, vl. č. X., odd. X. dovolací súd zistil, že za žalovaného konali v čase konania na súde prvého stupňa s právom samostatne konať za spoločnosť žalovaného M. D., M. D., Mgr. T. Č., J. V.. Na pojednávanie dňa 28.10.2008 sa ospravedlnil konateľ M. D., ktorý svoje tvrdenie dôvodu ospravedlnenia ani dodatočne nepreukázal a ani nebolo potrebné tento dôvod preverovať, nakoľko súd prvého stupňa pojednávanie odročil na nový termín. Žiaden z ostatných samostatne za žalovaného konajúcich konateľov ako štatutárnych zástupcov žalovaného sa na pojednávanie nariadené súdom prvého stupňa nedostavili a na výzvy súdu prvého stupňa nereagovali. Z uvedeného je zrejmé, že námietka žalovaného, týkajúca sa konania na súde prvého stupňa nie je dôvodná, pretože súd prvého stupňa správne postupoval výzvou na vyjadrenie sa k žalobe a pripojením dokladov, prípadne návrhov na doplnenie dokazovania,

na ktoré žalovaný nereagoval a žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nepodal a žiadne listinné doklady nepredložil. Preto súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní vychádzal z listinných dokladov a tvrdení žalobcu. Pokiaľ žalovaný nemal potrebu účinne sa brániť na výzvu súdu prvého stupňa, na pojednávaní dňa 2.10.2008, na pojednávaní dňa 28.10.2008 a dňa 25.11.2008, súd nemôže vzhľadom na toto osobné právo účastníka konania donútiť účastníka k produkovaniu dôkazov na jeho obranu, ale rozhodne nemožno takýto zákonný postup súdu prvého stupňa kvalifikovať ako znemožnenie práva účastníkovi konať pred súdom.

Po podaní odvolania vec bola prejednaná odvolacím súdom, ktorý nariadil uznesením pojednávanie na deň 27.10.2009, predvolanie právny zástupca žalovaného prevzal dňa 20.10.2009. Ustanovený právny zástupca žalovaného JUDr. V. V., advokát, faxovou správou zo dňa 26.10.2009 (deň pred pojednávaním) oznámil odvolaciemu súdu, že jeho plnomocenstvo bolo odvolané a z toho dôvodu sa pojednávania nezúčastní. Dňa 27.10.2010 (v deň pojednávania) žalovaný faxovou správou oznámil odvolaciemu súdu, že právny zástupca odvolal plnú moc žalovanému a z tohto dôvodu požiadal o odročenie pojednávania. Z obsahu oboch oznámení je zrejma nejednotnosť tvrdenia zúčastnených osôb, t. j. právneho zástupcu žalovaného a samotného žalovaného. Súčasne s týmto oznámením žalovaný zaslal plnú moc na zastupovanie advokátom JUDr. E. H.. Odvolací súd pojednávanie z dôvodu ospravedlnenia žalovaného odročil na neurčito a následne nariadil pojednávanie na deň 18.11.2009. Novoustanovený právny zástupca žalovaného v sídle advokátskej kancelárie termín pojednávania neprevzal v úložnej lehote, prevzal zásielku na pracovisku K. dňa 16.11.2009. V deň pojednávania faxovou správou ospravedlnil svoju neprítomnosť z dôvodu choroby a z dôvodu nedodržania lehoty v zmysle ust. § 115 ods. 2 O.s.p. a žiadal pojednávanie odročiť. Novoustanovený právny zástupca prevzal zastupovanie žalovaného podľa predloženej plnej moci dňa 27.10.2009, od ktorého dňa do 18.11.2009, kedy bolo nariadené ďalšie pojednávanie, mal dostatok času s prihliadnutím na rozsah a obsah spisového materiálu (do prevzatia veci 70 strán) na riadnu a včasnú prípravu právneho zástupcu na zastupovanie vo veci a pojednávanie. V tejto súvislosti dovolací súd cituje ustanovenie § 115 ods. 2 O.s.p., na ktoré sa dovolateľ odvoláva.

Podľa ust. § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Zákon v ust. § 115 ods. 2 O.s.p. celkom zreteľne a zámerne uvádza „spravidla“, čo znamená s prihliadnutím na okolnosti a potrebu v každej konkrétnej veci. V danej veci,

s prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti prevzatia zastupovania, zložitosti právneho problému, rozsahu predložených dôkazov, počtu odročených pojednávaní z dôvodu na strane žalovaného aj dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že žalovaný mal dostatok zákonných možností tak na prípravu svojej obrany, ako aj produkovanie dôkazov, účasť na pojednávaniach, aby mohol, pokiaľ mal záujem, viesť svoju obranu proti žalobcovi. Nevyužitie zákonných možností procesného postupu, ktoré prvý aj druhý stupeň súdov správne dodržiavali, nemôže ísť na úkor práv druhej strany, žalobcu, na rýchly a spravodlivý postup v súdnom konaní. Žalovaný ani v jednom prípade ospravedlnenia sa a svojho zástupcu z dôvodu lekárskeho ošetrenia alebo choroby ani dodatočne nepredložil žiaden doklad o tvrdenej skutočnosti, v prípade zmeny zastúpenia dovolací súd poukazuje na rozpornosť jeho tvrdenia s tvrdením predchádzajúceho zástupcu, v prípade pojednávania na súde prvého stupňa neospravedlnená neprítomnosť žalovaného (25.11.2008) osvedčuje zámerne neaktívny prístup žalovaného k priebehu konania.

Z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 237 písm. f) O.s.p. Taktiež neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa ust. § 238 O.s.p.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný dovolaním napadol taký rozsudok, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci, a to vyjadrenie k podanému dovolaniu, v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z. v sume 1 005,25 Eur a režijný paušál 7,21 Eur v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., spolu 1 012,46 Eur. Dovolací súd za právny úkon - prevzatie a príprava nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, pretože v dovolacom konaní zastupoval žalobcu právny zástupca, ktorý zastupoval žalobcu aj v konaní na súde prvého a druhého stupňa.

**P o u č e n i e:** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. júna 2010

**JUDr. Jozef Štefanko, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová